

lette. Det er en ejendommelig Maade, mine Herrer, at lette Skattebyrden paa, at paalægge to helt ny Skatter paa de samme Personer, hvis Byrder man vil lette, medens man lader dem beholde den gamle Skat. Der udskrives altsaa i Form af ny Skatter paa Landdistrikterne 3,122,000 Kr. saaledes, at det virkelige Tilskud til Landdistrikternes Kommuner bliver 3,547,000 Kr. Hvor komme saa de fra? Ja, 1,841,000 Kr. vil man jo lade gaa ud af Statskassen. Det er den Formindskelse, som Statskassen maa taale, hvis Skattelovene gennemføres. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er henimod 1 Million Kr. mere, end Statskassen kan taale, men jeg er paa den anden Side sikker paa, at vor ærede gamle Kollega her i Tinget, den højtærede Finansminister baade vil og kan varetage Statskassens Interesser, og det overlader jeg til ham. Jeg gaar altsaa ud fra, at de 1,841,000 Kr. ere forsvarlige som Nedgang i Statens Indtægter ved Omordningen af Skatteforholdene. Saa er der tilbage af det Beløb, der skal overføres effektivt, vel at mærke ikke pro forma, ikke med nogen Køren frem og tilbage, som Lettelse for Landdistrikterne, en Rest, som andrager 1,706,000 Kr. Det er jo muligt, at jeg ser fejl paa de mange Tal, som de Herrer have i deres udmærkede Beretning, men jeg tror det ikke, og i saa Fald bliver jeg jo nok rettet. Nu spørger jeg fremdeles: er det for at tilvejebringe 1,706,000 Kr. til yderligere Lettelse af Landdistrikternes Kommuneskatter nødvendigt, og er det forsvarligt at stille det uhyre Apparat paa Benene, som Lovforslaget tilsigter? Jeg tror, at det kan naas paa en langt simplere Maade. Jeg kan ikke se, hvad der skulde være til Hinder for, at man gik den direkte Vej og sagde: Vi mangle 1,700,000 for at kunne fyldestgøre det første af de to Formaal, som Skatteomlægningen har, nemlig en Lettelse af Hartkornet saaledes, som det efter vort Skøn bør lattes. Vi skulle i Henhold til det andet Formaal have de Penge hos den Del af Samfundet, som hidtil ikke har ydet direkte Skat til Staten, den mobile Kapital. Jeg ser ikke, hvad der er til Hinder for at følge Professor Falbe Hansens Forslag og derved tilvejebringe det forholdsvis lille Beløb af 1,700,000 Kr. Det vil ses af Landstingets Beretning, som er dateret den 23de Marts 1898, ligesom af „Nationaløkonomisk Tidsskrift“, hvor Falbe Hansens hele Skatteprojekt i sin Tid har været gengivet, at han paaregner en samlet Indtægt af en Kapitalskat, gennemført efter Skattekildeprincippet, det meget

gode, gamle kendte Princip fra England, af lidt over 4 Millioner Kr. med en Skatteprocent af 3 pCt. af Renteindtægten. Landstinget inddrager en Række meget betydelige Kapitalværdier under sit Forslag til Beskatning paa samme Maade, og desuden er siden 1895—96, da Falbe Hansen udarbejdede sit Skatteforslag, og til nu, den Slags mobile Formuer, navnlig i Form af Aktier, Partialobligationer, Kreditforeningsobligationer osv. selvfølgelig vokset meget stærkt, saa der er ikke ringeste Tvivl om — deri var Landstinget ogsaa enig —, at en Skat af 3 pCt. af Renteindtægten nu vilde give ikke saa lidt over 5 Millioner. Vi skulle imidlertid kun bruge 1,700,000, altsaa omtrent $\frac{1}{3}$, og kunne altsaa nøjes med 1 pCt., naar vi ville indføre en Kapitalskat efter Falbe Hansens System.

Men det er ikke den eneste Fordel, som dette System har, fremfor det, som vi have liggende paa Tingets Bord, det er tillige saa ganske overordentlig simpelt, og navnlig bestaar Simpletheden deri, at det ikke paabyrder et eneste af Landets kommunale Raad en eneste Times Arbejde. Denne Skat kommer ganske af sig selv, den opkræves gennem de store Pengeinstitutter, Kreditforeninger, Kommunekasser, Banker, Sparekasser, Overformynderiet osv. osv. Den indkræves paa den ganske simple Maade, at det paagældende Pengeinstitut afkorter den ene Procent, som vi behøve, i det Kapitalbeløb, som udbetales til Ihænderhaveren af det paagældende Papir i Form af Rente. Naar en Mand nu skal have Rente af 10,000 Kr. a 4 pCt., skal han have 400 Kr., og skal han saa svare 1 pCt. i Skat, altsaa 4 Kr., faar han ikke 400, men 396 Kr. Dette Skattebeløb indbetales altsaa uden at gøre nogen som helst Ulejlighed for nogen Mand i Landet undtagen den meget ringe Ulejlighed, som det paagældende Pengeinstitut har med at foretage denne lille Reduktion, samle Beløbene op, notere dem i en Bog og, naar Terminen er endt, indbetale dem i Statskassen.

Jeg skal villig indrømme, at der naturligvis ogsaa kan gøres Indvendinger mod dette System, men vil man endelig ikke bruge det, ser jeg ikke, hvad der skulde kunne være til Hinder for, hvis man ikke vil overtage de Kommuneudgifter, der nærmest henhøre under Staten, og henlægge dem under denne, og man ikke vil gaa ind paa at tage Skatten direkte, hvor man alligevel vil have den, nemlig af den mobile Kapital, at man i Stedet for det uhyre Omsvøb, som nu skal foregaa, direkte og ganske simpelt overgav en Del af Statens